

Poslední den v roce se dá trávit leckde, s leckým i lecjak. Strávit ho ve sklepě, kde o půlnoci neuslyšíte jedinou petardu a kde bez hodinek ani nedokážete odhadnout, jestli je noc, nebo den, se nezdá být zrovna nejtradičnějším způsobem prožívání příchodu nového roku. Já jsem si to vyzkoušela už podruhé a můžu Vám říct, že bych telčský sklep rozhodně nevyměnila třeba za hysterický Staromák, kde se člověk obává, aby se vůbec Nového roku dožil.

Nic ale není zadarmo, a tak si museli mnozí večerní radovánky doslova vybojovat. Konal se totiž již tradiční hokejový zápas na Zimáku.

Proti domácím **Urlaup Bruins** (hokejová elita muzikantů a pořadatelů včetně Medvěda) nastoupili **Sklepovští sršáni**, kteří své protivníky nemilosrdně drtili, až rozdrtili. Domácí se ale nedali zahanbit a bojovali jako o život, Martin Kadlec dokonce utrpěl lehčí zranění (objevují se spekulace, že to udělal schválně, aby byl po zbytek noci opečováván obětavými děvčaty). Nic naplat, utkání nakonec dopadlo 4:5 pro Sklepáky.

Dramaturgie večera vypadala tajemně, koneckonců byl to zcela jistě záměr. V programu byl napsán **Michal, Marek, Jindřiška, Honza, celá Pouta, možná Tonda se Šárkou a Perníkovéj Medvěd**?(Tonda se mimochodem někdy před či po půlnoci ve sklepě opravdu zjevil, ale viděli ho jen některé duše, hned totiž zase zmizel, a tak byly ostatními považovány za duševně choré, ale já ho taky viděla!). Vypadalo to na téměř neoficiální koncert pro pár nejbližších. Pravda je, že do sklepa se opravdu moc lidí nevejde a většina lidí se znala, ale objevilo se zde i několik záměrně či náhodou zabloudivších tváří (Švýcar a český turista cestující ze severu Čech se záměrem navštívit ještě v noci jižní Evropu). První část večera se nakonec odehrála v oficiálním duchu. Jako první vystoupila **Devítka**, miláček nejen telčského publika. Svými procítěnými písničkami proloženými odlehčujícími veselými historkami ze života navodili příjemnou, až nesilvestrovskou atmosféru (ne, to není klišé). Občas si s nimi zavyl i známý folkový Bard nebo pěvecky nejvytíženější člen kapely, David Hoffrichter. Bohužel, oba bráchové Hoffrichterovi museli odjet plnit své manželské povinnosti na sever Čech, takže s námi zůstali "jen" Jindřiška, Honza a Bard Brožovi.

Jako druhý vstoupili na pódium **Eagles and Horses**, kteří od léta představují projekt **Pocta Johnu Denverovi**

. Sestava je značně proměnlivá, tentokrát se jako vokalistky představily sestry Zuzka a Věrka Soukupovy a přidal se i Jindra Kuliš na basu. Hlavními dušemi projektu ale zůstávají komentátor Vláďa Růžička, kytarista a zpěvák Radek Novák, zpěvačka Andrea Troníčková a Přemek Dolan na kytaru. Hrály se samozřejmě Denverovy písničky, v angličtině. Nutno říci, že

Napsal uživatel Markéta Skočovská
Pondělí, 05 Leden 2004 04:00

tento projekt, kterým muzikanti slaví 60. výročí Denverova narození má úspěch a je zván na akce různého druhu.

Tímto vystoupením končila ta slušnější část večera, proto jsem se jí také věnovala podrobněji. Následovalo například vyhlášení ceny Perníkového Medvěda (obdoba Českého lva nebo Oscara) za tanec a obnažování. Vítězi se stali Jindřiška Brožová a Greenhorn. Hádejte, která cena komu patří? Medvěd pustil i nějaká videa, třeba z loňských Vánoc, kdy Jindřiška anglicky (!) přesvědčila párek Španělů, aby zrušil corridu.

No a co bylo dál, milé děti? A přišla půlnoc, bouchání šampaňského, objímání, líbaní, přání, čočková polévka na náměstí (aby byly prachy), smích, víno, ženy, zpěv a tak pořád dokola (kromě té polévky, ta u někoho až zas v posledním kolečku). Každý opakoval dle libosti a fyzické zdatnosti, někteří až do ranního kuropění.

Závěrem se prosím zamysleme nad filozofickou otázkou, zda platí přísloví

"Jak na Nový rok, tak po celý rok."

V případě kladné odpovědi, se dále zamysleme nad tím, zda je to dobře či ne?

V každém případě Vám přeji šťastný nový rok!

Po vystřízlivění ve své paměti zalovila